

Nauka Kościoła Katolickiego a Biblia

Słowo herezja wywodzi się z języka greckiego (*haire-sis* – wybór, zdanie, przekonanie) i już św. Paweł używał tego określenia w odniesieniu do fałszu, zgubnych nauk i odszczepieństwa (1 Kor 11.19; Ga 5.20; Tt 3.10, por. 2 P 2.1). Z czasem, kiedy pojęciem tym zaczął posługiwać się Kościół rzymskokatolicki, herezją zwykło się już nazywać wszelkie poglądy, także te poprawne w świetle Pisma Świętego, o ile odstępowały one od tradycji i dogmatów ogłoszonych przez sobory i papieży. Nasuwa się zatem pytanie: jakie poglądy – z biblijnego punktu widzenia – można uznać za hereetyckie?

Za hereetyckie można uznać właśnie te poglądy, które są sprzeczne z Pismem Świętym, a Kościół przedstawia jako obowiązujące prawdy wiary. Herezji tych jest zatem sporo. My jednak przedstawimy te najważniejsze. W nawiasach referujących nauczanie biblijne podajemy skrótowe odnośniki do odpowiednich fragmentów Pisma Świętego, aby Czytelnik mógł sam – jeśli zechce – porównać poszczególne kościelne doktryny z tekstem Biblii. Cyfry w nawiasach przy referowaniu poglądów kościelnych oznaczają punkty Katechizmu Kościoła katolickiego.

Władza w Kościele

Kościół: Chrystus założył swój Kościół na fundamencie świętego Piotra.

Biblia: „Fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus” (1 Kor 3.11, por. 1 P 2.4-8).

Kościół: Papież jest głową Kościoła.

Biblia: „Chrystus jest Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem” (Ef 5.23).

Kościół: Papież nazywa siebie Ojcem Świętym, przywłaszczając sobie tytuł należący do Boga.

Biblia: „Nikogo też na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim [w sensie duchowym]; albowiem jeden jest Ojciec wasz, Ten w niebie” (Mt 23.9, por. Ap 15.4).

Kościół: Papież jest nieomylny z tytułu swego urzędu. Dogmat ogłoszony na I soborze watykańskim w 1870 r.

Biblia: „Bóg jest wierny, a każdy człowiek jest kłamcą” (Rz 3.4). Apostoł Piotr nie uważał się za nieomylnego.

Kościół: „Święta Tradycja i Pismo św. stanowią jeden święty depozyt słowa Bożego” (Katechizm Kościoła Katolickiego, p. 97).

Biblia: „Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi. Przykazania Boże zaniedbujecie, a ludzkiej nauki [tradycji] się trzymacie (...). Chytrze uchylacie przykazania Boże, aby naukę swoją zachować (...). Tak unieważniacie słowo Boże przez swoją naukę” (Mk 7.7-9,13).

Kościół zmienił treść przykazań Bożych: „Nie naruszając istoty przykazania, poczynił w nich Kościół następujące zmiany formalne. Drugie przykazanie, dotyczące czci obrazów, złączył z pierwszym, natomiast dziesiąte przykazanie Boże rozdzielił na dwa osobne przykazania (...). Nakaz święcenia sabatu przemienia Kościół na nakaz święcenia niedzieli” (ks. prof. Franciszek Spirago, „Katolicki Katechizm Ludowy” t. 2, wyd. III, s. 72).

Biblia: „Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna kreska nie przeminie z zakonu, aż wszystko to się stanie. Ktokolwiek by tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych i nauczałby tak ludzi, najmniejszym będzie nazwany w Królestwie Niebios” (Mt 5.18-19). „Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego” (Jk 2.10).

Kościół: Duchownych obowiązuje bezprawnie wprowadzony przez papieża Grzegorza VII w 1079 r. celibat.

Biblia: „Biskup ma być mężem jednej żony (...), który by własnym domem dobrze zarządzał, dzieci trzymał w posłuszeństwie i wszelkiej uczciwości, bo jeżeli ktoś nie potrafi własnym domem zarządzać, jakże będzie mógł mieć na pieczy Kościół Boży?” (1 Tm 3.2,4-5).

Liturgia

Kościół: Ostatnia Wieczerza była rzeczywistą ofiarą.

Biblia: Ostatnia Wieczerza była posiłkiem paschalnym, a krew Chrystusa została przelana za grzech świata dopiero na Golgocie (J 1.29; 1 P 2.24). Jezus nie ustanowił ofiary, lecz „pamiętkę” swojej śmierci (Łk 22.19).

Kościół: „Pod konsekrowanymi postaciami chleba i wina jest obecny żywy i chwalebny Chrystus w sposób prawdziwy, rzeczywisty i substancjonalny, z Ciałem, Krwią, Duszą i Bóstwem” (p.1413).

Biblia: Chleb i wino są tylko symbolami ciała i krwi Jezusa. Dlatego też „ilekroć [wierzący] ten chleb jedzą, a z kielicha tego piją, śmierć Pańską zwiastują, aż przyjdzie” (1 Kor 11.26). Chrystus nie jest więc obecny „z ciałem i krwią” pod postaciami chleba i wina, ponieważ „gdy złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, usiadł po prawicy Bożej” (Hbr 10.12). Można zatem mówić jedynie o jego duchowej obecności, „żeby przez wiarę zamieszkał w sercach waszych” (Ef 3.17, por. Kol 2.5).

Kościół: „Msza św. jest prawdziwą i właściwą ofiarą. Ofiara mszy św. jest w swej istocie równa ofierze krzyżowej” (Leon Rudloff, „Mała dogmatyka dla świeckich”, s. 154)

Biblia: Ofiara Chrystusa była wydarzeniem jednorazowym, a dogmat przeistoczenia sformułowany został ostatecznie dopiero w 1215 r. na IV soborze laterańskim. Zatem Chrystus „nie musi codziennie

składać ofiar (...); uczynił to bowiem raz na zawsze, gdy ofiarował samego siebie” (Hbr 7.27, por. 9.24-26).

Kościół: Msza jest bezkrwawą ofiarą na odpuszczenie grzechów żywych i umarłych (p. 1367; 1414).

Biblia: „Bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia” (Hbr 9.22; Kpl 17.11).

Maria

Kościół: Maria, matka Jezusa, została niepokalanie poczęta, czyli zachowana od pierwszej chwili życia od grzechu pierworodnego (dogmat ogłoszony w 1854 r.). Jest w pełni święta, bo nigdy nie popełniła żadnego grzechu.

Biblia: „Jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli” (Rz 5.12, por. Rz 3.10,23). Nowy Testament ani jednym słowem nie mówi o bezgrzeszności Marii.

Kościół: Maryja była dziewicą przed, w trakcie i po narodzeniu Jezusa (p.496-511). Dogmat ogłoszony w 649 r.

Biblia: „Czyż nie jest to syn cieśli? Czyż matce jego nie jest na imię Maria, a braciom jego Jakub, Józef, Szymona i Juda? A siostry jego, czyż nie są wszystkie u nas?” (Mt 13.55-56). Maria była więc dziewicą, ale tylko do momentu „urodzenia syna swego pierworodnego” (Łk 2.7).

Kościół: Maryja jest Bogarodzicą, czyli jest Matką Bożą, bo Bóg się z Maryi narodził. Dogmat ogłoszony na soborze w Efezie w 431 r. (p. 963,971).

Biblia: Nowy Testament ani razu nie nazywa Marii Matką Bożą, a jedynie matką Jezusa (Dz 1.14).

Kościół: Maryja została wniebowzięta z ciałem i duszą (p. 966,974). Dogmat ogłosił papież Paweł VI w 1965 r.

Biblia: „Ciało i krew nie mogą odziedziczyć Królestwa Bożego ani to, co skażone, nie odziedziczy tego, co nieskażone. Oto tajemnice wam objawiam:

Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu (...); umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni” (1 Kor 15.50-52). Nastąpi to „w jednej chwili” i dotyczy również Marii.

Kościół: Marię należy tytułować: Orędowniczką, Wspomożycielką, Pomocnicą, Pośredniczką (p. 969).

Biblia: „Jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus” (1 Tm 2.5). „Nikt nie przychodzi do Ojca – powiedział Jezus – tylko przeze mnie” (J 14.6, por. Mt 11.28).

Zbawienie

Kościół: „Pełnię zbawczych środków osiągnąć można jedynie w katolickim Kościele” (p.816).

Biblia: „I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4.12, por. Mt 1.21).

Kościół: „Chrzest odpuszcza wszystkie grzechy, grzech pierworodny i wszystkie grzechy osobiste” (p. 1263).

Biblia: Chrzest sam w sobie nie oczyszcza z grzechów. Najpierw bowiem musi nastąpić otwarcie się człowieka na ewangelię (Mk 16.15-16) i dopiero po tzw. upamiętaniu (pokuta), czyli wyznaniu grzechów Bogu, następuje całkowite oczyszczenie od wszelkiej nieprawości (Dz 2.38; 1 J 1.9).

Kościół: „Wyznanie grzechów wobec kapłana stanowi istotną część sakramentu pokuty” (p. 1456).

Biblia: Jedni drugim mamy odpuszczać swoje winy (Mt 6.12), a ostatecznie grzechy mają być wyznawane bezpośrednio Bogu (Ezd 10.11; Ps 51; Iz 1.18).

Kościół: Czyściec to pojęcie oznaczające stan bolesnego oczyszczenia po śmierci. „Naukę wiary dotyczącą czyścica sformułował Kościół przede wszystkim na Soborze Florenckim i na Soborze Trydenckim” (p. 1031).

Biblia: Czyściec nie istnieje. „Postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd” (Hbr 9.27, por. 2 Kor 6.2).

Jak widać, przykładów sprzeczności doktryn kościelnych z naukami Pisma Świętego jest sporo. A to przecież tylko niektóre herezje, które stoją w opozycji do nauki Chrystusa. Jedno jest pewne: Kościół, który uzurpuje sobie prawo głoszenia nauk sprzecznych z Pismem Świętym – nauczaniem Chrystusa – nie może prowadzić ludzi do Królestwa Bożego. Dokąd zatem ich prowadzi? Na manowce!



Wydawca:

Zbory Boże Chrześcijan
Dnia Siódmego.,
44-300 Wodzisław Śl.,
skr. poczt. 35,
nr tel. 661 316 897
www.zboryboze.pl